

رویکرد پدیدار شناختی در شعر لری فریدون داوری

مهرزاد یزدان پناه^۱، مریم رامشگر^۲، احمد جاودانه^۳

۱- مدیر پژوهش سرای امام صادق (ع)، آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات، دبیر آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج، ایران

۳- کارمند دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، استان کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج، ایران

چکیده

پدیدار شناختی یکی از مفاهیم روانشناسی که وارد حوزه ادبیات شده است. این پژوهش با هدف تبیین مؤلفه های پدیدار شناختی و بررسی در اشعار لری فریدون داوری انجام شده است. پدیدارشناسی به معنی نگاه طبیعی و تجربه مدار به امور مختلف در جهان هستی است. این پژوهش به روش تحلیلی- توصیفی انجام شد. قوم لری یکی از اقوام اصیل ایرانی تبار است که عمدتاً در مرکز، غرب و جنوب غربی و به صورت پراکنده در نقاط دیگر کشور و جهان زندگی می کنند. اشعار فریدون داوری از زیباترین آثار شعر قوم لر است. این پژوهش نشان داد که اشعار داوری عمیقاً تحت تأثیر دیدگاه پدیدار شناختی قرار داشته است. حضور قاطع و رجوع به عین اشیا مانند باران، چشمه، رودخانه، جنگل، کوه، دنا، آب، شاهین، گل، اوریشم، ریواس، دنا، شبم، آهنگ برنو، بانگ طبل و ساز و ارائه گزاره ها، ابراز آموزه های عرفی، سنتی و فرهنگی به تعلیق درآوردن پیش فرض ها و رجوع به عین اشیا، تأکید بر فهم و ادراک پدیده ها، باز تعریف پدیده های مادی و انتزاعی، داشتن نگاه چند بعدی، تعلیق دلالت واژه ها و ارائه صورت گرایی متفاوت در اشعار داوری از رویکردهای پدیدار شناختی اوست. گاه هنجارشکنانه ی کلماتی مانند ما، ایل، ره (رفت)، راسم (راست)، سر (بالای)، پرواز، ناز، ساز، سی (برای)، ای، بی (بدون)، چی (چیست؟)، تو، پشت، تا و مواردی مشابه در اشعار داوری در شبکه پدیدار شناختی قرار می گیرد. نتایج نشان داد که در پنجاه و هفت بیت از چهار شعر، فرزند کوهستان، بی قراری، دفتر احساس و دی از آثار داوری کلمه گل با هفده بار و آب نه بار تکرار بیشترین فراوانی را داشته است و اشعار این شاعر بیانگر تصویر و درکی از روزگار شاعر و قوم لر است.

واژگان کلیدی: فریدون داوری، پدیدار شناسی، قوم لر، تجربه زیسته